

N:o 27.

Ank. till Riksd. kansli den 4 mars 1892, kl. 8 e. m.

Memorial, angående ändring i föreskrifterna rörande befattningen med tryckta riksdagshandlingars emottagning, vårdande och utdelning.

(R. A.)

I en till statsutskottet ankommen skrifvelse af den 18 sistlidne februari hafva fullmäktige i riksgäldskontoret hemställt, att statsutskottet behagade utverka den ändring i föreskrifterna angående befattningen med tryckta riksdagshandlingars emottagning, vårdande och utdelning, att samma befattning måtte af fullmäktige i riksgäldskontoret kunna uppdragas åt dertill lämplig person utan afseende derå, huru vida denne vore tjänsteman i riksgäldskontoret eller icke.

Såsom skäl för denna framställning hade fullmäktige anfört, att, enligt 1868 års riksdags beslut i anledning af statsutskottets hemställan i dess memorial n:o 11 och statsutskottets skrifvelse till fullmäktige i riksgäldskontoret den 25 februari samma år, till fullmäktiges disposition anvisats ett särskildt årligt arvode af 600 kronor, att i början af hvarje år, efter vederbörligen fullgjord redovisningsskyldighet för det senast förflutna året, tilldelas den tjänsteman i riksgäldskontoret, som derunder haft sig af fullmäktige uppdragen befattningen att emottaga, vårda, utdela och redovisa ej mindre de från trycket utgifna riksdagsprotokoll jemte dertill hörande bihang än andra tryckta handlingar, som blifvit till riksgäldskontoret aflemnade och funnes i kontorets förvar för att derstädes på föreskrifvet sätt tillhandahållas

Bih. till Riksd. Prot. 1892. 4 Saml. 1 Afd. 17 Häft. (N:o 27).

och utdelas; och skulle den, som erhöle detta arfvode, emot åtnjutande deraf vara skyldig att, då tryckning på allmän bekostnad förekomme af sådana handlingar, som kunde anses tillhöra Riksdagens protokoll eller skulle bland riksdagsmännen utdelas, vaka deröfver, att det i sådant afseende erforderliga antal exemplar blefve afdraget och till riksgäldskontoret vederbörligen aflemnadt, äfvensom att fullgöra öfriga åligganden, som med nämnda befattning dittills varit eller, enligt derom meddelade föreskrifter, komme att blifva förenade.

I öfverensstämmelse med ordalydelsen i berörda skrifvelse hade vården om det s. k. riksdagstrycket med flera handlingar hittills varit öfverlemnadt till en tjänsteman i riksgäldskontoret. Denne tjänsteman vore emellertid numera öfverflyttadt från riksgäldskontorets indragningsstat, som han med vilkorlig tjänstgöringsskyldighet tillhört sedan år 1874, till pensionsstaten och hade således upphört att vara tjänsteman i kontoret.

Då de åligganden, som vore förenade med vården och utdelandet af ofvan omförmälda handlingar, under årens lopp i betydlig grad vuxit och antagligen äfven allt framgent skulle komma att ökas, hade fullmäktige funnit mindre lämpligt, att i fråga varande uppdrag, hvilket vanligen kräfde arbete å de tider, som upptoges af tjänstgöring inom riksgäldskontoret, måste öfverlemnas till en tjänsteman i samma kontor. Efter riksgäldskontorets omorganisation år 1874 vore nemligen tjänstepersonalens antal icke större, än att de år från år ökade göromålen inom kontoret i och för sig toge tjänstemännens tid så tråget i anspråk, att nämnda uppdrag icke kunde utan men för göromålens obehindrade gång åt någon af dem öfverlåtas.

Under åberopande af hvad fullmäktige sålunda anfört, hemställer utskottet,

att befattningen med tryckta riksdagshandlingars emottagning, vårdande och utdelning må af fullmäktige i riksgäldskontoret kunna uppdragas åt dertill lämplig person utan afseende derå, huruvida denne är tjänsteman i riksgäldskontoret eller icke.

Stockholm den 4 mars 1892.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.